

-0,04 и составил -0,09 — это свидетельствует о том, что в Республике Беларусь нет полной однородности экспортных, либо импортных поставок.

Лігература.

1. Шабуня, О.Н. Экономика торговли [Текст] : учебно-методический комплекс для студентов УВО по специальности 1-74 06 06 Материально-техническое обеспечение агропромышленного комплекса / О. Н. Шабуня ; БГАТУ, Кафедра экономики и организации предприятий АПК. - Минск, 2017. - 136 с. - (50). - (+ электронный вариант). - Библиогр.: с. 132. - 7-29.

2. Колесников, А.А. Внешнеэкономическая деятельность : учеб. пособие / А.А. Колесников, О. В. Морозова ; М-во трансп. и коммуникаций Респ. Беларусь, Белорус. гос. ун-т трансп. – Гомель : БелГУТ, 2018. – 410 с.

3. Ковшар, Е.А. Основы внешнеэкономической деятельности : учебник / Е. А. Ковшар. — Минск : БГУ, 2013. — 447 с.

4. Ковтунов, А.В. Анализ производственно-хозяйственной деятельности Практикум: учебно-методическое пособие / А.В.Ковтунов, С.К.Матальцкая. – Минск: БГАТУ, 2020. – 112 с.

5. Тетеринец, Т.А. Экономика и управление предприятий (организаций) АПК: ресурсы, резервы, развитие: учебно-методическое пособие / Т.А. Тетеринец.– Минск: БГАТУ, 2019. — 736 с.

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОГО АУДИТУ В УКРАЇНІ

ДУНАЄВА Т.В., СТУДЕНТКА*

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

З розвитком економічних систем, які спрямовані на підвищення ролі соціальної відповідальності бізнесу все актуальнішими стають питання соціального діалогу між роботодавцями, державою та найманими працівниками, створення між ними рівноправного спілкування, а також соціальної

* Науковий керівник – Кравченко Ю.М., к.е.н., старший викладач ВНЗ

відповідальності бізнесу перед споживачем. Вирішенням цих питань займається саме соціальний аудит.

Соціальний аудит – це спосіб всебічної та об'єктивної оцінки стану соціальних відносин на різних рівнях (в країнах, що орієнтуються на соціальну економіку реалізується, здебільшого, на рівні компанії) , що дозволяє виявити потенційні загрози погіршення соціального клімату, розкрити резерви розвитку людських ресурсів [1]. Він допомагає проаналізувати фактори соціальних ризиків та з'ясувати шляхи мінімізації їх впливу.

Предметом соціального аудиту є достовірна соціо-економічна інформація, яку отримують шляхом аналізу існуючої нормативно-правової документації, а також використанням даних опитувань, моніторингу та статистичних даних. Користувачами такої інформації є підприємці, власники, керівники корпорацій, які мають за мету збільшення прибутку та мінімізацію соціальних ризиків.

На жаль, в Україні соціальний аудит є малопоширеним, його впровадження потребує суттєвих зусиль. Держава, як регулятор соціально-економічного розвитку економічних систем, намагається впровадити елементи соціального аудиту. Крім того, соціальний аудит також тісно пов'язаний з підприємствами великого бізнесу, які орієнтовані на зовнішні ринки, поступово впроваджують соціальну звітність та корпоративну соціальну відповідальність. Щодо малого та середнього бізнесу, то соціальний аудит на них не розповсюджується. Така диспропорція призводить до необхідності посилення визначення соціальної ефективності ведення бізнесу, розробки методичного забезпечення аналітичного інструментарію оцінки соціальної відповідальності, вивчення особливостей організації проведення соціального аудиту та опису його результатів. Без визначення ефективності соціального аудиту неможливо на високому та ефективному рівні стабілізувати соціальну сферу [2].

Потреба впровадження системи соціального аудиту спонукала групу українських учених науково-дослідного інституту соціально-трудових відносин розробити Концепцію національної моделі соціального аудиту [3].

Для подолання проблем соціального аудиту в Україні пропонується здійснити комплекс заходів, до яких належать:

- підготовка соціальних аудиторів;
- інституціоналізація соціального аудиту;
- розробка індикаторів, методичної бази соціального аудиту;

- інформаційне просування соціального аудиту в суспільній свідомості і формування відповідної громадської думки.

В українському суспільстві соціальний аудит повинен стати індикатором соціальної безпеки не тільки кожного господарюючого суб'єкта, а й окремого регіону та й держави загалом. Така незалежна оцінка діяльності надасть змогу сформувати основні рекомендації щодо забезпечення ефективності соціальної відповідальності бізнесу, встановити критерії оцінювання соціального, екологічного та економічного напрямку діяльності підприємства, проводити їх моніторинг.

Внаслідок того, що соціальний аудит є необхідною вимогою сучасності, необхідно виокремити його як окремий предмет соціальної відповідальності, дослідити та окреслити основні теоретико-методологічні та практичні основи, сформувати модель механізму соціального аудиту та проаналізувати показники його ефективності [2].

Тому, вже зараз можна розпочати впроваджувати найпростіші форми соціального аудиту: частковий (який займається вирішенням окремих проблем); внутрішній (за допомогою сил фахівців самого підприємства).

Функціонування системи соціального аудиту дасть змогу нарівні підприємства:

- створити кращі умови для перебігу праці, а саме: позбутися заборгованості із заробітної плати та покращити систему здорових та безпечних умов праці;

- забезпечити формування позитивного іміджу підприємства в очах споживачів та суспільства;

- налагоджувати стосунки між підприємством та органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади;

- підвищити конкурентоспроможність продукції та послуг;

- запровадити систему ресурсозбереження;

- запровадити систему підвищення кваліфікації працівників підприємства та забезпечення їх кар'єрного зростання.

Література.

1. Мазурик О. В. Соціальний аудит в системі соціального управління / О. В. Мазурик, Т. В. Єрескова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://archive.nbuv.gov.ua>

2. Марушко Н.С. Проблеми та перспективи становлення соціального аудиту в Україні/Н.С. Марушко [Електронний ресурс].

3. Концепція формування національної моделі соціального аудиту (проект) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lir.lg.ua/Konzept_naz_model.htm.

4. Онегіна В.М., Вітковський Ю.П., Кравченко Ю.М. Фінансове забезпечення у стратегічному управлінні інноваційним розвитком. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2018. № 3. С. 74-80.

5. Кравченко Ю.М., Антощенкова В.В. Фактори сталого розвитку економіки аграрного сектору. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства. Сер. Економічні науки. 2019. Вип. 200.

ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ПІД ЧАС РЕКРУТИНГУ ПЕРСОНАЛУ

ЄЛІНА М.О., СТУДЕНТКА*, ДВНЗ «КНЕУ ІМ.В.ГЕТЬМАНА»

В умовах ринкової економіки підприємство потребує вирішення завдань управління на новому, якісному рівні. У зв'язку із збільшенням зовнішньої міграції населення перед керівниками підприємств постає проблема забезпечення підприємства персоналом достатньої кваліфікації та в необхідній кількості. Тому виникає необхідність розроблення та використання більш дієвих сучасних технологій рекрутингу персоналу. Одним із найважливіших факторів, що вплинув на ситуацію з рекрутинговими послугами, є стрімкий розвиток системи пошуку та набору персоналу через соціальні мережі. У силу переваг соціальних мереж (доступність інформації, швидкість моніторингу, можливість прямого спілкування з кандидатами і роботи з акаунтами користувачів) можна стверджувати, що вони значно вплинуть на ефективний відбір персоналу. В наш час соціальні мережі здійснюють серйозний вплив в повсякденному житті та робочій діяльності на кожну людину. У зв'язку з тим, що вони дозволяють створювати профілі та фіксувати стосунки між користувачами, дозволяють створювати веб-додатки з можливостями для обміну, соціальні мережі досить широко використовуються в рекрутингу, в підтримці HR-бренду компанії та іншому - робота за первинним пошуком кандидата стає легшою (профіль кандидата у соціальних мережах стає більш ефективним методом підбору, ніж резюме, публікація в соціальних мережах може бути здійснена протягом

* Науковий керівник – Волберг Т.В., к.е.н., доцент